

X. Holhouslautakunta.

Holhouslautakunnan vuoden 1919 vuosikertomus sisälsi seuraavaa:

Lakitieteentohtori A. W. Gadolinin sijaan, joka vuoden 1918 lopussa oli erovuorossa lautakunnasta, kaupunginvaltuusto helmikuun 11 p:nä pitämässään kokouksessa valitsi lakitieteenkandidaatin varatuomari Eino Pekkalan lautakunnan jäseneksi vuosiksi 1919—22. Täten kuuluivat lautakuntaan kertomusvuonna paitsi häntä edelliseltä vuodelta jäljellä oleva puheenjohtaja esittelijäsihteeri J. A. Nordman ja jäsenet hallintoneuvos Axel Rikberg ja lakitieteenkandidaatti varatuomari G. Norrmén. Lautakunnan sihteerinä oli edelleen varatuomari L. Aspegren.

Lautakunta kokoontui kerran viikossa, keskiviikkoisin tai pyhäpäivän sattuessa seuraavana arkipäivänä, paitsi kesä-, heinä- ja elokuussa, jolloin kokouksia oli ainoastaan kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena keskiviikkona sekä keskiviikkoina joulukuun 24 ja 31 p:nä, jolloin ei ollut kokouksia. Kokousten lukumäärä oli 44.

Lautakunnan holhouskirjan kappaleessa oli 1919 vuoden alussa mainittuina kaikkiaan 581 holhousta, joista 336 perustui määräykseen ja 245 oli laissa määrättyjä holhouksia, sekä 88 uskotunmiehentointa. Raastuvanoikeuden pitämästä holhouskirjasta on vuoden varrella lautakunnan holhouskirjaan kirjoitettu 1918 vuoden jälki- ja 1919 vuoden alkupuoliskolla lisäksi tulleet kaikkiaan 193 holhousta ja uskotunmiehentointa. Vuoden varrella holhouskirjassa siten mainituista 862 holhouksesta ja uskotunmiehentoimesta poistettiin kuitenkin erinäisistä syistä vuoden varrella 136. Tämän johdosta oli lautakunnan holhouskirjan kappaleessa 1919 vuoden päättyessä kaikkiaan 726 holhousta ja uskotunmiehentointa eli 611 holhousta, joista 345 perustui määräykseen ja 266 oli laissa määrättyjä, sekä 115 uskotunmiehentointa.

Vuoden varrella sai lautakunta kaupungin ruotsalaisten, suomalaisten ja saksalaisten evankelisluterilaisten, baptisti- ja Bethelseurakuntien kirkkoherranvirastoilta vastaanottaa säädetyt luettelot niistä 1918 vuoden jälki- ja 1919 vuoden alkupuoliskolla kuolleista näiden seurakuntain jäsenistä, joiden jälkeensäjättämille alaikäisille lapsille holhooja ehkä olisi määrättävä; ja katsoi lautakunta 95:llä mainituista kuolinpesistä olevan sellaisen varallisuuden, että tili alaikäisten omaisuuden hoidosta olisi annettava. Ruotsalaiselta ja suomalaiselta metodistiepiskopaaliselta, roomalaiskatoliselta ja kreikkalaiskatoliselta seurakunnalta lautakunta ei saanut vastaanottaa tuollaisia luetteleja.

Vuoden varrella on lautakunnan pyynnöstä määrätty tai on lautakunnan mieltä kuultu määrättäessä holhoojia 99 ja uskottujamiehiä 78 tapauksessa sekä 18 täysi-ikäisen henkilön asettamisesta holhunalaiseksi ja 6 tuollaisen henkilön

vapauttamisesta holhunalaisuudesta ynnä 14 kysymyksestä, jotka koskivat lastenkasvatusoikeuden ottamista pois vanhemmilta. Niinikään antoi lautakunta lausunnon 46 tapauksessa alaikäisen kiinteistön myyntiä, 6 tapauksessa alaikäisen kiinteistön kiinnitystä ja 1 tapauksessa alaikäisen kiinteistön vuokraamista koskevista asioista samoin kuin 1 tapauksessa yhtiösopimuksen tekoa koskevasta kysymyksestä sekä käsitteli 1 kysymyksen kiinteistön ostosta, 18 kysymystä lainan ottamisesta alaikäisen puolesta, 1 kysymyksen menemisestä takuuseen toisen velasta ja 2 kysymystä, jotka koskivat oikeutta kantaa holhotille tulevia varoja.

Kaikkiaan 154 holhoojaa ja uskottuamiestä laiminlöi antaa holhouslain 51 §:ssä säädetyn ajan kuluessa tilin holhottiensa omaisuuden hoidosta, minkätähden lautakunta holhouslain 53 §:n säännöksen mukaan siitä ilmoitti raastuvanoikeudelle. Niissä tapauksissa, jolloin lautakunta on velvoittanut asianomaiset holhoojat ja uskotutmiehet oikaisemaan antamiaan laskuja tai heiltä vaatinut tietoja ja todisteita, on lautakunnan osoituksia ja määräyksiä noudatettu muissa paitsi 1 tapauksessa, josta lautakunnan sentähden täytyi tehdä ilmoitus raastuvanoikeudelle.

30 holhouksesta raastuvanoikeus lautakunnan esityksestä määräsi, että vastaiset tilit holhousvarain hoitamisesta saavat käsittää vuotta pitemmän ajan.